

Endelig har man godkendt, at de ved Hospitalet ansatte Beskæftigelses-terapeuter, der hidtil har været aflønnet med 420 Kr. aarligt + Tillæg, for Tiden 35 pCt., pr. daglig Arbejdstime, aflønnes med et Vederlag pr. daglig Arbejdstime, der 1ste—3die Aar fastsættes til 675 Kr. aarligt, 3die—6te Aar til 700 Kr. aarligt, 7de—9de Aar til 725 Kr. aarligt og efter 9 Aars Tjeneste til 750 Kr. aarligt.

Da Beskæftigelsesterapeuterne tilsammen har 24 Arbejdstimer daglig, vil Merudgiften herved for Finansaaret 1948—49 udgøre anslaaet 2 600 Kr.

Merudgiften efter foranstaaende vil herefter blive i alt 360 Kr. + 840 Kr. + 2 600 Kr. = 3 800 Kr.

Under Henvisning hertil skal man herved med Finansministeriets Tilslutning anmode det ærede Finansudvalg om ved 2den Behandling i Folketinget af Finansloven for Finansaaret 1948—49 at ville fremsætte følgende Ændringsforslag som stillet af nærværende Ministerium:

Til § 21 IX. B. 10. e. Medhjælpssummen.

Beløbet forhøjes med 3 800 Kr.

HARTVIG FRISCH.

Henning Rohde,
Fm.

Til Folketingets Finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.

190

Undervisningsministeriet. København, den 9. Februar 1948.

Journ. Nr. 3621/47.

Cheferne for Rigshospitalets Børneafdeling og for den dermatologiske Afdeling har andraget om, at der maa blive ansat en Socialraadgiver ved hver af de nævnte Afdelinger.

Som Begrundelse for Ønsket om Ansættelse af en Socialraadgiver ved Børneafdelingen anføres, at en stor Del af Børnene lider af Sygdomme, hvor det er af afgørende Betydning at faa nøjagtige Oplysninger om Barnets hjemlige Milieu, herunder Fremskaffelsen af de for Patienternes Behandling nødvendige Data. Da Afdelingens Læger og Sygeplejersker ikke kan paatage sig at besøge Hjemmene, er man for Øjeblikket henvist til at søge de nødvendige Oplysninger gennem Samtale med de Paarørende, hvilket beslaglægger en stor Del af Overlægens og Reservelægerens Tid uden dog altid at give tilstrækkeligt Bedømmelsesgrundlag, idet man ikke ved Selvsyn kan kontrolere og supplere de meddelte Oplysninger.

Den af Chefen for dermatologisk Afdeling ansøgte Socialraadgiver tænkes benyttet ved Eftersøgning af udeblevne Patienter med Kønssygdomme og Opsporing af Smitekilder.

Ifølge den pr. 1. Oktober 1947 ikrafttraadte Lov Nr. 193 af 4. Juni 1947 om Bekæmpelse af Kønssygdomme § 3, Stk. 2, har Personer, der ved eller har Grund til at formode, at de lider af Kønssygdom, Pligt til over for den Læge, der undersøger eller behandler dem, at opgive deres Navn, Stilling og Bopæl og at meddele de fornødne Oplysninger med Hensyn til, af hvem de kan være blevet smittet. Ifølge Lovens § 11, Stk. 1, har den paagældende Læge Pligt til at søge disse Oplysninger hos Patienten samt til at give den eller de Personer, fra hvem Smitten kan hidrøre, Paalæg om inden en fastsat kort Tidsfrist at lade sig lægeundersøge og paa en dertil bestemt Blanket skaffe Lægen Bevis for at være undersøgt for Kønssygdom, eventuelt taget under Behandling, og ifølge § 11, Stk. 2, paahviler det endvidere Lægen, om fornødent ved Paalæg som omhandlet i § 11, Stk. 1, at drage Omsorg for, at Personer, som Patienten oplyser at kunne have smittet, bliver lægeundersøgt, eventuelt taget under Behandling.